

Arrest

nr. 134 600 van 4 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een vrouw van Peul-origine, geboren op 3 februari 1984 in Conakry, en zegt over de Guineese nationaliteit te beschikken. In 2001 trouwde u met (B.M.D.) en samen kregen jullie twee dochters: (B.S.) en (B.A.). In 2009 scheidde u van uw man en sindsdien verblijven uw kinderen bij hem.

Sinds 2009 was u actief binnen de "Association des Clubs, Sérés et Tabès de Guinée" (ACSTG). Binnen deze vrouwenassociatie die -hoewel ze er officieel geen deel van uitmaakt- de oppositiepartij "Union des Forces Démocratiques de Guinée" (UFDG) steunt, viel u onder de afdeling "Petites et Moyennes Entreprises" (PME). Nadat u ongeveer een half jaar actief was binnen de organisatie werd u, tot groot ongenoegen van uw concurrente, (F.S.), verkozen tot voorzitter van de PME. (F.S.) kon niet verkroppen dat u, ondanks uw recente lidmaatschap, werd verkozen tot voorzitter en zij dreigde

ermee u kapot te zullen maken. Via een vriendin hoorde u dat (F.S.) ook dubbel spel zou spelen en banden zou hebben met de regerende partij, "Rassemblement du peuple de Guinée" (RPG).

Op 27 augustus 2012 nam u deel aan een oppositiebetoging in Conakry. U was met een grote groep mensen onderweg naar de woning van oppositiepoliticus (L.K.) wanneer jullie werden onderschept door de ordediensten. Jullie werden uit elkaar gedreven met traangas. Vele deelnemers werden meegenomen door de ordetroepen. Samen met uw vriendin (D.) werd u afgezonderd door drie soldaten. Er werd een zak over jullie hoofd getrokken en jullie werden naar een onbekende locatie gebracht. Zij vroegen u of u Houlei was en u antwoordde bevestigend. U denkt dat het feit dat u er tijdens de betoging op 27 augustus 2012 door de soldaten bewust werd uitgepikt te maken heeft met uw conflict met (F.S.). Tijdens uw vijf dagen durende detentie op een onbekende locatie werd u fysiek en seksueel misbruikt door de drie soldaten alvorens u en uw vriendin werden overgedragen aan de gendarmerie van Hamdallaye. Men beschuldigde u ook van verboden wapenbezit en u werd gedwongen om een document te ondertekenen.

Op 8 september 2012 slaagde u er met behulp van een bewaker die door uw broer was omgekocht in om te ontsnappen uit de gevangenis. U dook vervolgens drie maand lang onder bij uw broer. Tijdens uw verblijf daar werd het huis ook doorzocht door de ordediensten, maar zij konden u niet vinden. De president van oppositiepartij UFDG, Cellou Dallein Diallo, bezocht u bij uw broer terwijl u daar ondergedoken was.

Op 1 december 2012 reisde u per vliegtuig naar België. Op 3 december 2012 vroeg u hier asiel aan. Bij terugkeer naar Guinee vreest u te worden gedood door de militairen.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u volgende stukken neer: een attest van de ACSTG van 2 februari 2013; een badge van de ACSTG; drie foto's; uw diploma "snit dames en heren" van 6 maart 2003; uw lidkaart van de "Groupe pour l'Abolition des Mutilations Génitales de Belgique" (GAMS) van 30 januari 2014 en een lidkaart van de Benelux-federatie van de UFDG van 2014.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten in het kader van de oppositiebetoging op 27 augustus 2012.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk kan maken dat u binnen de ACSTG of als militant voor de UFDG werkelijk zulk een prominente rol had als u beweert.

U verklaarde te behoren tot de vrouwenassociatie ACSTG, waarbinnen u het hoofd was van de PME (KMO) afdeling (Gehoor CGVS, p.2, 5-6, 16-17). Deze associatie steunt oppositiepartij UFDG maar maakt er zelf geen deel van uit. U stelde dat u als hoofd van de PME afdeling een belangrijk en machtig figuur was en dat iedereen u kende (Gehoor CGVS, p.21). Het is vanuit dat perspectief wel erg merkwaardig dat er in het attest dat u neerlegde om uw lidmaatschap van de associatie ACSTG te staven, geen enkele melding wordt gemaakt van het feit dat u aan het hoofd zou staan van de PME afdeling. Het document stelt enkel dat u naaister bent van beroep en valt onder het secretariaat van de PME's (zie map documenten). Dit attest werd naar eigen zeggen aan u bezorgd door uw broer terwijl u reeds in België was met het expliciete doel om uw problemen te staven (Gehoor CGVS, p.11). Het is gezien de finaliteit van het document weinig waarschijnlijk dat als u wel degelijk voorzitter zou zijn geweest van de PME, dit niet vermeld zou zijn op het attest. Ook de door u neergelegde badge kan op geen enkele manier bewijzen dat u meer zou zijn geweest dan een gewoon lid van de organisatie (Zie map documenten).

Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde sinds 2009 actief lid te zijn van de partij UFDG onder leiding van Cellou Dalein Diallo (Vragenlijst CGVS, p.4) merkt u bij het begin van uw gehoor bij het CGVS echter op dat u geen lid, doch louter een sympathisant was (Gehoor CGVS, p.2). Deze latere correctie neemt echter niet weg dat u bij de DVZ wel degelijk hebt verklaard lid te zijn van de partij en dat deze verklaring ook aan u is voorgelezen alvorens u ze voor akkoord ondertekende. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd verklaarde u in de war te zijn geweest tijdens het interview bij de DVZ (Gehoor CGVS, p.3). Het is, gezien de centrale rol ervan in uw asielaanvraag, toch merkwaardig dat u zich zou vergissen over het al dan niet lid zijn van de UFDG. In het kader van deze vaststelling kan men zich ook afvragen wat de draagwijdte is van de bewijswaarde van uw recent verworven lidkaart van de Benelux-federatie van de UFDG die toch vermeldt dat u lid was sinds 2009, terwijl u slechts in 2012 naar België zou zijn gekomen (zie map documenten). Ondanks de door u neergelegde lidkaart moet worden aangenomen dat u in Guinee geen lid was van de partij en dit slechts in België werd, men kan zich immers moeilijk voorstellen dat u in Guinee lid was van de UFDG zonder

dat u dat zelf wist. Deze kaart kan enkel uw UFDG sympathieën attesteren, maar vormt op zich geen enkel bewijs voor de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS werd gevraagd naar uw activiteiten binnen UFDG Benelux verklaarde u overigens dat u slechts één keer naar een activiteit bent geweest, en dit in februari/maart 2013. U gaf toen echter niet aan ook effectief lid te zijn van de Belgische federatie (Gehoor CGVS, p.21).

De drie door u neergelegde foto's die uw politiek activisme zouden moeten ondersteunen kunnen ook alles behalve overtuigen dat u, al dan niet als lid van de ACSTG, een prominent activiste voor de UFDG was. Eén foto toont een pancarte tegen de toenmalige voorzitter van de Commission Electorale Nationale Indépendante (CENI), Louceni Camara. Op deze foto zijn geen gezichten te zien zodat uw aanwezigheid niet kan worden vastgesteld. Op een tweede foto bent u aanwezig op een bijeenkomst waarvan het politieke karakter niet kan worden nagegaan. Op de derde foto schudt u de UFDG-leider, Cellou Dallein Diallo, de hand. Uit deze foto blijkt niet waarom u de partijvoorzitter de hand schudt. De foto heeft een onpersoonlijk en geposeerd karakter. Deze foto kan enkel aantonen dat u aanwezig was op een bijeenkomst van sympathisanten en partijleden van de UFDG en kan getuigen van uw sympathie voor deze partij. Deze foto kan echter noch uw leidende rol binnen de ACSTG noch uw problemen bewijzen.

De geloofwaardigheid van uw arrestatie tijdens de manifestatie van 27 augustus 2012 en de vervolging die u daarna zou hebben ondergaan wordt ernstig ondergraven door tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat er tegenstrijdigheden bestaan tussen uw verklaringen bij de DVZ en deze bij het CGVS over de wijze waarop de ordediensten u tijdens de betoging konden herkennen en u specifiek uit de massa konden pikken. Bij de DVZ verklaarde u dat u "als lid van de UFDG" tijdens de bewuste manifestatie "speciale kleding" droeg en zo herkend werd door de Malinke (Vragenlijst CGVS, p.4). Dit strookt echter in geen geval met uw versie van de feiten tijdens uw gehoor op het CGVS. Hier verklaarde u zeer uitdrukkelijk dat u uw gewone, eigen kleding droeg. U voegde er zelfs aan toe dat jullie na de presidentsverkiezingen bewust geen opzichtige UFDG kleding meer droegen om discreter te zijn (Gehoor CGVS, p.22). Wanneer u met uw verklaringen bij de DVZ werd geconfronteerd bleef u er bij geen speciale UFDG kleding te hebben gedragen (Gehoor CGVS, p.22). Hierbij moet ook worden opgemerkt dat u bij het begin van uw gehoor op het CGVS twee opmerkingen formuleerde in verband met uw verklaringen bij de DVZ, maar dat u op dat moment geen melding maakte dat er een fout zou zijn gemaakt inzake de verklaring over uw "speciale UFDG kleding" (Gehoor CGVS, p.2).

Tijdens uw gehoor op het CGVS haalde u bovendien een nieuwe reden aan voor het feit dat u werd geïdende tijdens deze betoging. Hoewel uit uw verklaringen bij de DVZ allerminst bleek dat u persoonlijk geïdende zou zijn, stelde u tijdens uw gehoor bij het CGVS dat dit wel degelijk het geval was. U zei dat de personen die u arresteerden u vroegen of u Houlei was en duidelijk maakten dat zij op specifiek zoek waren naar u (Gehoor CGVS, p.20). Over de reden van het feit dat u door hen actief werd gezocht vertelde u dat u er zeker van was dat (F.S.), uw jaloezige concurrente tijdens de voorzittersverkiezingen bij de afdeling PME van de ACSTG, er achter zat (Gehoor CGVS, p.20). De reden die u tijdens uw gehoor bij het CGVS gaf voor het feit dat u specifiek geïdende werd is niet enkel strijdig met uw verklaringen bij de DVZ, ze komt ook op zichzelf weinig geloofwaardig over. U vertelde tijdens uw gehoor immers dat het conflict met (F.S.) dateerde uit 2009. Zij zou jaloezige zijn omdat u (en niet zij) werd verkozen tot voorzitter van de PME. Tijdens de ruzie die hierop ontstond zou ze er mee bedreigd hebben om u kapot te maken. Via een vriendin hoorde u ook dat (F.S.) dubbel spel speelde en ook actief was bij de regeringspartij RPG (Gehoor CGVS, p.17-18). Gezien uw verklaringen dat u erg vaak deelnam aan betogingen maar nooit eerder problemen kreeg (Gehoor CGVS, p.17) en dat u sinds de ruzie met (F.S.) na de voorzittersverkiezingen in 2009 geen contact meer met haar hebt gehad (Gehoor CGVS, p.18), is het weinig geloofwaardig dat u nu bijna drie jaar later in augustus 2012 plots wel persoonlijk geïdende zou worden tijdens een manifestatie omwille van dit conflict. Bovendien kan aan dit beweerde conflict met (F.S.) op zich al weinig geloof worden gehecht gezien u niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk voorzitter van de PME-afdeling van de ACSTG te zijn geworden (zie hoger).

Moet de door u aangebrachte arrestatie werkelijk hebben plaats gevonden kan men zich moeilijk voorstellen dat u er zulke uiteenlopende, zelfs tegenstrijdige verklaringen zou over afleggen.

In verband met de zware mishandelingen en het seksuele misbruik dat u naar eigen zeggen zou hebben ondergaan tijdens uw gevangenschap op een onbekende locatie moet ook worden opgemerkt dat u ondanks dat het feit dat u zelf aangaf hier achteraf fysieke problemen door te hebben ondervonden (Gehoor CGVS, p 14-15), u geen enkel medisch attest neerlegde om dit te staven. Wanneer u hiernaar gevraagd werd verklaarde u niet beseft te hebben dat dit belangrijk was en dat u ook geen nieuwe documenten uit Guinee kan krijgen omdat uw broer weg is (Gehoor CGVS, p.24). Gezien het feit dat u al bijna anderhalf jaar in België bent en dat u zelf ook duidelijk hebt aangegeven

dat uw advocaat u al kort na uw aankomst in het land heeft gewezen op het belang van document en bewijzen om uw problemen te ondersteunen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u niet hebben geweten dat dit belangrijk is (Gehoor CGVS, p.10-11). Deze conclusie wordt verder ondersteund door het feit dat u wel een heel aantal andere documenten neerlegde om uw politieke activiteiten te staven en dat u zelfs na uw gehoor op het CGVS nog twee documenten aanbracht om toe te voegen aan uw dossier (zie map documenten: attest GAMS en lidkaart UFDG). Moest u werkelijk ernstig seksueel zijn misbruikt en hiervan medische gevolgen hebben mag verwacht worden dat u hiervan medische attesten neerlegt.

De geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas wordt verder ondergraven door uw vage, tegenstrijdige en weinig waarschijnlijke verklaringen in verband met de gebeurtenissen na uw beweerde ontsnapping uit de gevangenis.

U vertelde dat u na uw ontsnapping drie maanden lang onderdook bij uw broer (D.I.). Een buurman van uw broer, "(F.A.E.C.)", lid van de regeringscoalitie, was volgens uw broer erg blij dat u gearresteerd was en hij mocht absoluut niets weten over uw ontsnapping (Gehoor CGVS, p.15). Tijdens uw verblijf bij uw broer zouden de soldaten op een dag zijn binnengevallen voor een huiszoeking, maar u zou er in zijn geslaagd om zich te verstoppen. U kon echter niet vertellen wanneer deze inval zou hebben plaatsgevonden (Gehoor CGVS, p.27) en u legde ook tegenstrijdige verklaringen af over de wijze waarop u zich zou hebben kunnen verstoppen. Zo vertelde u eerst dat u zich verstopte in de badkamer van de kinderen en uw broer een stoel voor de deur zette (Gehoor CGVS, p.15), terwijl u later vertelde dat u zich verstopte in het toilet van uw eigen kamer en uw broer een kast voor de deur had geschoven om de deur aan het zicht te onttrekken (Gehoor CGVS, p.27). Het is bovendien wel erg merkwaardig dat de soldaten juist bij (D.I.) en niet bij één van uw andere 14 broers of zussen zouden zijn binnengevallen (Gehoor CGVS, p.27). Wanneer u hiernaar werd gevraagd verklaarde u dat de buurman (die volgens uw eerdere verklaringen niet mocht weten dat u daar was) achter deze inval zat.

Uw bewering dat u in het grootste geheim moest verblijven bij uw broer omdat het risico te groot was dat uw buur uw aanwezigheid zou ontdekken wordt verder ontkracht door uw verklaringen dat terwijl u ondergedoken was bij uw broer u daar bezoek kreeg van de UFDG-leider, Cellou Dalein Diallo, zelf. Een gebeurtenis die zeker niet ongemerkt zou voorbijgaan in uw buurt en tot tal van vragen zou leiden. Deze gebeurtenis is niet enkel weinig waarschijnlijk gezien de voorgaande bemerkingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw politiek activisme, het strookt ook niet met uw bewering als zou u zich omwille van de aan de regering gelieerde buurman van uw broer strikt verborgen moeten houden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u verder ook een diploma neer dat bewijst dat u een beroepsopleiding heeft gevolgd, maar op zich geen enkele bewijswaarde heeft voor uw problemen. Na uw gehoor op het CGVS legde u ook nog een lidkaart neer van de NGO GAMS. Uw lidmaatschap van deze organisatie ondersteunt echter in geen enkele zin de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen arrestatie en de daaruit volgende vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus worden verworpen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u momenteel lid van de UFDG bent, zich in het verleden heeft gemanifesteerd als sympathisant van deze partij en heeft deelgenomen aan door haar georganiseerde publieke manifestaties wordt niet betwist maar volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet bij terugkeer naar Guinee aannemelijk te maken.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw administratief dossier is toegevoegd (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013), blijkt immers dat de politieke oppositiepartijen in Guinee de vrijheid hebben om te vergaderen en hun mening te uiten. Ze vormen allianties en sommige oppositiepartijen hebben een website. De oppositie werd vertegenwoordigd in de CENI (Commission électorale nationale indépendante) en zetelt momenteel in het parlement. De oppositiepartijen hebben verschillende gemeenschappelijke acties, zoals manifestaties, gevoerd naar aanleiding van onenigheden over de verkiezingen die nog georganiseerd moesten worden (en die intussen op 28 september 2013 plaatsgevonden hebben). Sommige manifestaties verliepen zonder incidenten, andere werden met harde hand door de regering de kop in gedrukt. De meerderheid van de geraadpleegde bronnen bevestigt inderdaad dat er geweld tegen de manifestanten van de oppositie werd gebruikt tijdens bepaalde evenementen of manifestaties maar geweld ging ook uit van de manifestanten. De oppositiepartijen en de huidige regering trachten elk de verantwoordelijkheid voor dit geweld op de andere af te schuiven, andere bronnen stellen dan weer dat mensen die op geen enkele manier politiek geëngageerd zijn aan de basis liggen van het geweld. Verschillende bronnen vermelden dat het loutere feit deel uit te maken of sympathisant te zijn van

UFDG geen aanleiding vormt voor vervolging. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt geenszins dat er buiten de incidenten in verband met publieke manifestaties systematische vervolging plaatsvindt van militanten van de oppositiepartijen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 28 juli 1951 (hierna: vreemdelingenwet), van de motiveringsverplichting, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur", van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster bevestigt dat zij sinds 2009 actief was voor de organisatie ACSTG. Zij stelt tijdens haar gehoor gedetailleerd te hebben weergegeven hoe de organisatie werkt, hoe zij verkozen werd als voorzitter van de afdeling PME en wat de taken van de organisatie waren. Dat haar voorzitterschap van PME niet effectief wordt vermeld op het neergelegde attest van ACSTG, is volgens verzoekster niet voldoende om de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar rol volledig teniet te doen. Zij wijst er nogmaals op gedetailleerde verklaringen te hebben afgelegd.

Vervolgens stelt verzoekster dat haar relaas op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op zeer verkorte wijze was weergegeven. Volgens haar is er een misverstand geslopen in het gehoor op de DVZ, te weten dat zij sinds 2009 geen lid was van UFDG, maar van ACSTG. Verzoekster is inmiddels lid geworden van UFDG Benelux. Sinds 2009 was zij wel een actieve sympathisant van UFDG. Zij voegt bij haar verzoekschrift een attest van UFDG Benelux van 10 juni 2014, waarin wordt bevestigd dat zij ook in Guinee actief was ter ondersteuning van de partij. Inmiddels is verzoekster tweede secretaris in de Brusselse sectie van de partij. Verder meent verzoekster dat niet verder werd doorgevraagd omtrent haar activiteiten voor UFDG Benelux. Zij voegt bij haar verzoekschrift tevens een attest van UFDG, opgesteld te Conakry, waarin wordt bevestigd dat zij een sympathisant was in Guinee. De neergelegde foto's moeten volgens haar beschouwd worden als een begin van bewijs van haar activiteiten, aangezien deze gepaard gaan met uitgebreide en gedetailleerde verklaringen.

Vervolgens bevestigt verzoekster dat zij gewone kledij droeg tijdens de betoging en wijst zij erop dat zij een kleine insigne bij zich droeg met een foto van UFDG. Tevens wijst zij er opnieuw op dat het interview op de DVZ zeer kort is. Zij merkt verder op dat ook uit het Cedoca-rapport van verweerder

blijkt dat er op 27 augustus 2012 een betoging heeft plaatsgevonden, dat deze werd onderdrukt door de autoriteiten en dat er arrestaties plaatsvonden. Verzoekster bevestigt ook haar verklaringen met betrekking tot (F.S.) en de gevolgen van haar arrestatie.

Wat betreft het seksueel misbruik, wijst verzoekster erop dat zij een zeer geëmotioneerd relaas heeft gebracht met veel details. Zij vroeg of zij verplicht was te spreken over haar verkrachting omdat dit moeilijk lag voor haar. Zij stelt begrepen te hebben dat het noodzakelijk is om haar relaas te staven, maar zij dacht dat dit vooral betrekking had op haar activiteiten en politieke voorkeur. Heden legt zij een medisch attest neer van dokter (S.) die haar in Guinee heeft behandeld. Zij kon haar broer contacteren om per e-mail dit medisch rapport te verkrijgen. Zij legt tevens een medisch attest neer vanwege dokter (D.) van 23 juni 2014, waarin wordt beschreven dat zij littekens heeft op haar rug.

Vervolgens wijst verzoekster erop dat zij gedurende drie maanden bij haar broer verbleef, in de kamer van diens kinderen, waar ook een badkamer voorzien was. Er is dus geen sprake van tegenstrijdige verklaringen, aldus verzoekster. Zij heeft ook meermaals aangehaald dat zij zich moeilijk data kan herinneren en moest tijdens het gehoor regelmatig nadenken als er data werden gebruikt. Daarom kon zij geen exacte datum geven. Verder bevestigt verzoekster dat Cellou Dalein Diallo haar bezocht in het huis van haar broer, omdat hij wist dat zij zeer actief was in de vrouwenbeweging.

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: een attest van UFDG Benelux van 10 juni 2014 (stuk 3), een attest van UFDG Conakry van 8 mei 2014 (stuk 4), een medisch attest van dokter (S.) (stuk 5) en een medisch attest van dokter (D.) (stuk 6).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8): een kopie en het origineel van een medisch attest van 8 juli 2014 van dokter (S.) (stuk 1), een attest van UFDG Conakry van 10 juli 2014 (stuk 2) en vier persartikelen (stukken 3-6).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoekster de schending aanvoert van "*de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur*", duidt zij niet aan welke algemene rechtsbeginselen of beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoekster preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoekster aanvoert dat het interview op de DVZ zeer kort is, dient opgemerkt dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De korte duur van het interview kan

niet aangenomen worden als verschoningsgrond voor een incoherente of inconsistente weergave van de aangehaalde feiten, *in casu* de kledij die verzoekster droeg tijdens de betoging.

De niet-vermelding van het aangevoerde voorzitterschap van PME op het attest van ACSTG is niet aannemelijk gelet op de belangrijkheid die verzoekster deze functie toedicht en mede de oorzaak zou zijn van haar problemen met (F.S.).

Aangezien verzoekster bij aanvang van haar gehoor op het CGVS melding maakte van het feit dat zij geen lid, maar een sympathisant van UFDG was (gehoorverslag CGVS, p. 2), kan worden aangenomen dat zij hieromtrent geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Evenwel wijst de bestreden beslissing er terecht op dat de door verzoekster neergelegde lidkaart van UFDG Benelux (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) vermeldt dat zij in 2009 lid werd, terwijl zij pas in 2012 naar België kwam. Deze tegenstrijdigheid tussen verzoeksters verklaringen enerzijds en de door haar ter staving van haar relaas neergelegde lidkaart anderzijds, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas en aan de bewijswaarde van deze lidkaart. Er kan immers verwacht worden dat, wanneer documenten worden neergelegd ter staving van een asielaanvraag, de inhoud van deze documenten overeenstemt met de afgelegde verklaringen, *quod non in casu*.

De Raad merkt verder op dat in de bestreden beslissing niet getwijfeld wordt aan verzoeksters politieke en maatschappelijk engagement, doch wel aan de prominente rol die zij zichzelf toeschrijft binnen de vrouwenorganisatie ACSTG, die UFDG steunt, en aan het feit dat zij omwille van deze rol geïsoleerd en gearresteerd werd tijdens een betoging in Conakry.

Verder merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht het volgende op met betrekking tot de bij onderhavig verzoekschrift gevoegde stukken, zijnde een attest van UFDG Benelux van 10 juni 2014 (stuk 3), een attest van UFDG Conakry van 8 mei 2014 (stuk 4), een medisch attest van dokter (S.) (stuk 5) en een medisch attest van dokter (D.) (stuk 6):

"Waar verzoekster bij haar verzoekschrift 4 nieuwe stukken toevoegt merkt verweerder vooreerst op dat het allen kopies betreft. Zoals u Raad reeds eerder heeft gesteld zijn gekopieerde gemakkelijk te vervalsen en hebben geen bewijswaarde (naar analogie RvS, nr. 142.624 van maart 2005; RvS, nr. 133.135 van 25 juni 2004; RvV, nr. 30.965 van 2 september 2009; RvV, nr. 11.423 van 21 mei 2008).

[...]

Het eerste stuk betreft een verklaring van het federaal secretariaat van UFDG-België waarin gesteld wordt dat verzoekster lid is van de partij in België en regelmatig deelneemt aan georganiseerde activiteiten sinds haar aankomst in België en waarin men de Belgische autoriteiten verzoekt om haar dossier met de nodige aandacht te behandelen. Het gegeven dat verzoekster lid is in België vormt op zich geen bewijs dat verzoekster actief lid is in haar land van herkomst noch bewijst haar vervolgingsfeiten. Een lidmaatschapskaart wordt bovendien opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie (naar analogie RvV, nr. 45 270 van 23 juni 2010, RvV, nr. 105 166 van 17 juni 2013). In dit verband merkt verweerder op dat uit het attest van de UFDG van Conakry (stuk 2) dat hierna wordt besproken, blijkt dat zij louter sympathisant was van de partij. Ten slotte wijst verweerder op het duidelijk gesolliciteerde karakter van dit document.

Stuk 2 betreft een kopie van een getuigschrift van de Union des Forces Démocratique de Guinee van 8 mei 2014, waarin verklaard wordt dat verzoekster sympathisant is van het UFDG in Ratoma en dat zij gearresteerd werd tijdens een betoging van 27 augustus 2012 en aangehouden bleef tot 8 september. Verweerder repliceert dat een getuigschrift van een politieke beweging een bijkomend bewijs kan zijn van de door verzoekster aangehaalde feiten maar dergelijk document kan echter op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Dit document heeft geen enkel officieel karakter en kan er bijgevolg geen bewijswaarde aangehecht worden (naar analogie RvV, nr. 73 837 van 24 januari 2012. Verder wenst verweerder de aandacht van u Raad te vestigen op een bijzonderheid in dit document. Onafgezien van het feit dat het een kopie betreft, stelt verweerder vast dat de stempel van de bevoegde instantie werd aangebracht alvorens de handtekening werd geplaatst wat de authenticiteit van dit document in twijfel trekt.

Stuk 3 betreft een kopie van een medisch rapport van het universitair ziekenhuis Conakry dd 17 juni 2014. In dit rapport - nota bene opgesteld op vraag van verzoekster - waarbij reeds kan gewezen worden op het gesolliciteerd karakter van deze -, staat vermeld dat verzoekster zich op 8 september 2012 om 22.15 heeft aangeboden in het ziekenhuis waar zij verklaarde gegijzeld en verkracht te zijn geweest door de openbare ordediensten. Verweerder heeft haar bedenkingen aangaande de authenticiteit van dit document. In voormeld attest staat geschreven : " la patiente déclare avoir être pris

en otage par les forces de l'ordre le soir du 27 aout 2014 ; qu'elle a été violée par les forces de l'ordre, maltraité et gardé pendant des jours dans un lieu inconnu par elle ». Het lijkt onwaarschijnlijk dat de ondertekende geneesheer zich zou vergissen in datum waarop de feiten zich afspeelden en uit het hierboven reeds besproken attest van de UFDG (stuk 2) blijkt dat verzoekster samen met andere vrouwen werd overgebracht naar de zetel van de eenheid l'escadron mobil N°2 waar zij zou zijn verbleven tot 8 september. Waar er in nu in het medisch attest melding wordt gemaakt van de gijzelneming op 27 augustus 2014 en zij overgebracht werd naar een voor haar onbekende plaats lijkt niet te kloppen met het attest van UFDG.

Aangaande stuk 4, medisch attest van dokter (D.) dd 23 juni 2014, merkt verweerder op dat de Raad van State al eerder heeft gesteld, dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004; RvV, nr. 12.474 van 11 juni 2008; RvV, nr. 2468 van 10 oktober 2007). In casu stelt de arts 2 littekens vast op de rug op basis van de eigen verklaringen van verzoekster.

Ten slotte merkt verweerder op dat om enige bewijskracht aan documenten te ontlenen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is (RvV, nr. 75.592 van 21 februari 2012, RvV nr. 76 953 van 12 maart 2012)."

Wat betreft de stukken die verzoekster ter terechtzitting samen met een aanvullende nota neerlegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8), kan het volgende worden opgemerkt. De kopie en het origineel van het medisch attest van dokter (S.) (aanvullende nota, stuk 1) vermelden een andere datum wat betreft de dag waarop verzoekster zou zijn gearresteerd door de ordediensten (27 augustus 2012) dan deze vermeld in het medisch attest dat zij bij onderhavig verzoekschrift voegde (27 augustus 2014). Ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, stelt verzoekster dat dokter (S.) deze vergissing zelf zou hebben opgemerkt en haar een aangepast attest zou hebben bezorgd. Dit blijkt echter geenszins uit de neergelegde stukken, zodat verzoeksters verklaring voor de verschillende data slechts een blote bewering is die niet kan overtuigen. Het attest van UFDG (aanvullende nota, stuk 2) betreft opnieuw slechts een kopie en is slechts dienstig ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas. Wat betreft de persartikelen (aanvullende nota, stukken 3-6), dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De motivering in de bestreden beslissing die stelt dat het niet plausibel is dat Cellou Dalein Diallo haar zou zijn hebben bezocht op haar onderduikadres is pertinent en terecht en wordt niet dienstig weerlegd door het herhalen van eerder afgelegde verklaringen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. De Raad dient in het kader van het onderzoek van het beroep in volle rechtsmacht niet elk argument van het verzoekschrift te behandelen indien, zoals te dezen, een aantal vaststaande motieven de geloofwaardigheid van het relaas ondermijnen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28

september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS